

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Det unge Blod

Citation: Brandes, Edvard: "Det unge Blod", i Brandes, Edvard: *Det unge Blod*, 1899, s. 150.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_06-shoot-idm140623153208080/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Det unge Blod

»Og Middagen?» spurgte han.

»Ja, den skyldes et Væddemaal mellem de tre Kompagnoner. Det er noget om, at Cramer holdt paa, at han vilde tjene en Smule mere end de andre, et Par Tusind Kroner, og virkeligt har gjort det, og saa skal han til Gengæld give en Middag — eller saadan noget.«

Fru Hellen var tydeligt nok ikke klar over disse Kompagniforhold, men utvivlsomt var hun behageligt berørt ved at omgaas Tusinder saa fortroligt. Maaske havde det generet hende lidt, at Andreas var saa formuende, og i hvert Fald havde hun intet imod, nu for Øjeblikket ikke at være ham underlegen i pengelig Henseende.

Andreas forstod det nok, og han tænkte ved sig selv: huu føler sig rig ved Cramers Penge.

Højt sagde han: »Og hvordan kommer jeg med til denne Forretningsmiddag?«

»Jeg kunde have friet dig; vi aftalte Indbydelserne efter Frokosten, men saa efter den Tale om min Gaaen i Nybrogade, troede jeg det var klogt, at jeg straks sagde ja, da Cramer foreslog dig. Derved vakte jeg ingen Mistanke, tænkte jeg — og det var rigtigt. Og han fore-